

Oligopolische markt

Ik mag zeggen dat ik graag artikelen lees over onderwerpen die mij niet zo erg goed bekend zijn, maar daar meer van wil weten. Ook als senior is het goed je kennis te vergroten, zodat je in ieder geval een beetje weet wat er speelt in een voor jou onbekende wereld. En al lezend kom je te weten of het betreffende onderwerp echt je belangstelling wekt of dat je na verloop van tijd denkt : ‘het is wel goed zo, ik geloof het wel’ of om

het met een Zeeuwse uitdrukking te zeggen: ‘gooi ut maar in m’n pette’.

Wat me dan opvalt is dat je bij het lezen van dit soort artikelen woorden tegen komt, waarvan je het bestaan niet of nauwelijks wist, laat staan dat je ze ooit gelezen hebt. Dan slaat de nieuwsgierigheid toe en ga al het mogelijke doen om de betekenis van het woord te vinden. Ik grijp dan naar de Dikke van Dale, de Grote, Kleine of Medische Winkler Prins van zo veel Tig jaren terug of ik ga ‘het net’ op en begin te googelen.

Snel het woord ingetypt en enteren. En dan gaat er vaak een onbekende wereld voor je open. Er wordt dan aangegeven dat er wel tig honderdduizend bronnen zijn gevonden en dus ga je een aantal van die bronnen eens na. Je moet dan wel sterk in je schoenen staan, want van de tig honderdduizend bronnen kun je behoorlijk tureluurs worden.

Vooraf in de handel komen veel voor de gemiddelde Nederlander onbekende woorden voor. Zo kan een markt ‘oligopolisch’ of ‘volatiel’ zijn. Wat ik nu aan uw fiets hang? Niet anders dan dat een markt beheerst kan worden door enkele ‘grote spelers’ (bijv. de biermarkt) of dat er veel beweging in zit en er een groot aantal spelers op actief zijn en hun graantje proberen mee te pikken. En dat laatste is bij veel van die ‘spelers’ geen onbekende bezigheid en waarvan ze beter hopen te worden. Alleen moet je dan wel de ‘stamina’ hebben om dit alles te verduren. En dat ‘uithoudingsvermogen’ heb ik wel, want ik ben dan zo nieuwsgierig dat ik de onderste steen boven wil hebben en dat valt niet mee, zoals ik in een eerdere spinsel al eens heb aangegeven, want de onderste steen boven krijgen is een hels karwei. En om zover te komen ‘maak ik dan een ‘tourne’, waarbij ik een slag in de rondte van 180 graden maak, maar daar moet je toch behoorlijk wat ‘stamina’ voor hebben.

Of je daar bijzondere eigenschappen voor moet hebben? Misschien wel, misschien niet, ik weet het niet. Wellicht moet ik dan ‘insulair’ gedrag vertonen of de zaak ‘abstraheren’, maar dat kan afhangen van mijn ‘androgyn’ karakter. Of wellicht is het een gevolg van ‘reminiscentie’. Toon Hermans zei het ooit eens zo: ‘Weet ik veel, want ik weet niet veel!’

O ja, u wilt weten wat ik u nu op de mouw probeer te spelden? Wel gewoon dat ik een soort ‘eenzelvig’ (insulair) gedrag vertoon wat komt door het feit dat ik ‘mannelijk noch vrouwelijk’ (androgyn) voel of dat het ‘herinneringen oproept aan iets overeenkomstigs uit het verleden’ (reminiscentie). Maar ja, dan moet ik dat nu wel of niet ‘abstraheren’? Dat zou dan betekenen dat ik ‘een herkenbaar beeld (iets) minder herkenbaar maak of er zelfs iets ‘non figuratiefs’ van maak. Als ik aan dat laatste zou beginnen denk ik dat ik een modderfiguur zou slaan en begin daar ook maar niet aan. Daarvoor ontbreekt mij de wetenschap en dat laatste laat ik liever over aan de wetenschappers. U weet wel die hoge leraren aan de universiteiten, die ze ook wel hoogleraar of professor noemen en sommigen van hen zijn dan ook nog buitengewoon hoogleraar.

Of die buitengewone gaven hebben, weet ik niet, maar ik poets nu maar de plaat, omdat ik anders in mijn eigen netten verstrikt raak en om daar uit te komen vraagt dan weer een behoorlijke dosis volatiliteit en daar heb ik dan misschien de stamina niet meer voor.

Augustinus

Oh ja, ik had nog meer moeilijke woorden op mijn lijstje staan, maar dat zou het aantal knelpunten alleen maar vergroot hebben en daarom heb ik ze maar geabstraheerd.